

علی موسوی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» در سالگرد نایب‌قهرمانی استقلال در آسیا: کاش ناصر خان، برومند را بازی می‌داد و بعد از قهرمانی یقه او را می‌گرفت

استقلال باید بدون استرس و مثل یک قهرمان در تبریز بازی کند

کسی برای آوردن VAR به لیگ خیلی دل نمی‌سوزاند

محمدرضا حاجی عبدالرزاق خبرنگار گروه ورزشی

۱۰ اردیبهشت ۱۳۷۸؛ فینال جام باشگاه‌های آسیا. روزی که استقلال در ورزشگاه آزادی و در حضور بیشتر از ۱۰ هزار نفر از هوادارانش میزبان جویبولی‌ایوانی ژاپن بود اما درحالی‌که می‌توانست در این دیدار تاریخی جام را در تهران نگه دارد با فرصت‌سوزی‌های بسیار، این امر محقق نشد تا سومین ستاره روی پیراهن آبی‌ها نقش نبندد. این درصورتی است که مهاجمان استقلال در دیدار فوق‌موقعیت‌های مسلم گلزنی زیادی را از دست دادند تا حسرت استقلال‌ها بعد از یک ربع قرن از برگزاری این مسابقه، همچنان ادامه داشته باشد. درباره این دیدار و شرایطی که استقلال در فینال جام باشگاه‌ها داشت و اتفاقات آن بعد از ۲۵ سال، دقایقی با علی موسوی که در آن سال با گلزنی‌هایش استقلال‌ها را به فینال رسانده اما خود نیز در این دیدار فرصت‌های زیادی را از دست داد، در «فرهیختگان» به گفت‌وگو پرداختیم که متن آن را در ادامه می‌خوانید.

■ ■ ■

دورز پیش‌سالگرد دیدار تاریخی استقلال مقابل جویبولی‌ایوانا بود، دیداری که استقلال‌ها می‌توانستند با پیروزی پشت سر گذاشته و جام قهرمانی را در تهران نگه دارند اما با وجود موقعیت‌های فراوان، این اتفاق محقق نشد تا مهاجمان وقت این تیم به عنوان مقصران اصلی این اتفاق معرفی شوند. صحبت را در این خصوص آغاز کنیم.

در هر صورت بعد از گلزنی‌هایم در مرحله مقدماتی و بازی معروف نیمه‌نهایی مقابل دالیان چین شاید توقعات از من بالا رفته بود، اما همه این صحبت‌ها در حالی مطرح می‌شود که حالا بیشتر افتخار می‌کنیم که در آن سال برای آخرین بار با استقلال به فینال آسیا رسیدیم این درحالی است که در ۲۵ سال اخیر این اتفاق دیگر تکرار نشد. ضمن اینکه ما عملکرد بسیار مطلوبی را در دیدار فینال داشتیم و خیلی خوب بازی کردیم و متأسفانه فقط توپ‌هایمان تبدیل به گل نشد. هر وقت بازی را می‌بینیم به آن تیم افتخار می‌کنیم. می‌توان گفت در اوج بدشانسی فقط توپ‌هایمان به دروازه نرفت. ما همه کار کردیم اما گاهی در فوتبال چنین اتفاقاتی می‌افتد. بازی‌هایی هستند که ۹۰ دقیقه بازی دست‌شماست اما روی یک ضد حمله بازی را واگذار می‌کنیم مثل بازی ایران و استرالیا؛ چه کسی فکر می‌کرد ایران به جام جهانی برسد درحالی‌که ما باید در دیدار برگشت ۱۰ گل می‌خوریدیم اما ایران در ضد حمله حریفش را شکست داد و به جام جهانی رسید.

در بازی با رقیب ژاپنی هم استقلال بسیار بهتر از حریف خود بود.

دقیقا همین‌طور است. اگر بد بازی کرده بودیم شاید حق با منتقدان باشد درحالی‌که فکر می‌کنم این بهترین فینال قرن بود که یک تیم ایرانی برگزار کرده باشد. یک بار دیگر این بازی را ببینید که چقدر تیم ژاپنی را تحت فشار قرار دادیم و به نظرم در آن سال حق مان قهرمانی بود اما در هر صورت نایب قهرمان شدیم. آن روز، روز استقلال نبود و هر کاری کردیم نشد که نشد. من، فرهاد، تقوی، نوازی و حتی مدافعان فرصت گلزنی داشتند اما توپ‌ها به گل نمی‌رفت. محمد نوازی فرصت تک به تک را از دست داد. اتفاقات عجیب و غریب باعث شد جام را از دست بدهیم.

فرصت کم بین دو دیدار نیمه‌نهایی و فینال هم به نظر می‌رسد شرایط را برابری سخت‌تر کرد.

دقیقا همین‌طور است. جالب است بعد از صعود به فینال فقط ۴۸ ساعت استراحت کردیم درحالی‌که مقابل نماینده چین بازی به وقت اضافه رسیده بود و بدن‌هایمان خسته بود. نه امکانات ماساژوری مثل امروز بود و نه فرصت ریکاوری داشتیم. آن زمان واقعا عشق و تعصب به پیراهن معنای خودش را داشت. با توجه به انرژی که مردم می‌دادند سعی کردیم تا دقیقه ۹۰ با تمام وجود بازی کنیم. ۴۸ ساعت قبل از آن در بازی با دالیان وقتی گل چهارم را در وقت اضافه به ثمر رساندم، این گل را با یک چرخش زدم. در شرایطی که باهام بسیار سنگین و خسته بود، در چنین شرایطی گلزنی کردم و تازه حساب کنید دو روز بعد از آن باید در فینال آسیا بازی می‌کردیم. در فاصله ۴۸ ساعت چطور بدون ریکاوری باید بدن ما شاداب و سرحال می‌شد تا بتوانیم در فینال هم با قدرت کامل بجنگیم؟ چون بدن مان درست سرحال نبود، روی زدن ضربات آخر تمرکز نداشتیم. در هر صورت با همه این مشکلات و گرفتاری‌ها هم خیلی خوب بازی کردیم اما جالب اینکه کسانی که از این بازی اشکال می‌گیرند و ما را مقصر می‌دانند، چطور به وضعیت سال‌های اخیر تیم نمی‌پردازند که حتی به ندرت به جمع هشت تیم رسید یا بعضا حتی در مرحله گروهی هم حذف شده اما امیدوارم باز هم ما را ببخشند.

به نظر برنامه‌ریزی‌های عجیب و غریب AFC از همان زمان وجود داشته و فقط مختص به سال‌های اخیر نیست.

با همین شرایط هم خدا را شکر از لحاظ دوندگی و تعصب تا دقیقه ۹۰ تلاش خود را کردیم و جنگیدیم. ما

بهترین بازی و نمایش را ارائه کردیم. اگر بازی بدی کرده بودیم حق با منتقدان بود اما عالی بودیم و فقط متأسفانه در امر گلزنی ناکام ماندیم.

در آن سال‌ها به یاد داریم که به خاطر گل‌های بدی که پرویز برومند در بازی نیمه‌نهایی دریافت کرد ناصر حجازی برای بازی فینال او را نیمکت‌نشین کرد تا ضعف اصلی استقلال در بازی فینال در خط دروازه باشد. این موضوع چقدر می‌تواند درست باشد؟

شاید با برومند هم نایب قهرمان می‌شدیم اما ای کاش ناصر خان، پرویز را در فینال هم بازی می‌داد و بعد از قهرمانی یقه او را می‌گرفت. این اتفاق بهتری بود اما اتفاقات و جذایب‌های فوتبال همین است. هیچ‌وقت این‌طور نیست که تیم بهتر در فوتبال موفق باشد. بعضی وقت‌ها این اتفاقات هم می‌افتد.

شاید امروز استقلال‌ها حسرت ستاره‌های از دست رفته مثل آن مسابقه یا قهرمانی که در ضربات پانلی استقلال از دست داد یا حتی دیداری که در مرحله نیمه‌نهایی در ورزشگاه پر از آب آزادی برگزار شد و باعث شکست این تیم شد را بیشتر می‌خورند.

بله، متأسفانه همین‌طور است. در بازی نیمه‌نهایی مقابل نماینده کره جنوبی در سال ۲۰۰۲ بیست دقیقه قبل از بازی چنان بارانی بارید که اصلا سابقه نداشت و تمام استادیوم آزادی را آب برداشت. اینها همه قسمت هستند. اگر امروز استقلال ۴ ستاره می‌شد شاید برخی تیم‌های ایرانی خیلی عقب می‌افتادند و بهتر هم شد تا یک مقدار در ما نزدیک باشند تا این‌کری‌ها امروز هم وجود داشته باشد.

به وضعیت استقلال در برهه زمانی فعلی برسیم. به نظر می‌رسد معادلات قهرمانی در لیگ برتر بعد از انجام

والیبال ایران با وجود تمام حواشی چطور به المپیک می‌رسد؟

مسیری پرچالش برای هدفی بزرگ

یگانه عسvari خبرنگار

به این ترتیب قراردادی برای همکاری وی با فدراسیون والیبال ایران تا پایان المپیک ۲۰۲۴ پاریس امضا شده که این قرارداد در صورت رضایت طرفین قابلیت تمدید دارد.

شروع انصراف‌ها

محمد فلاح و مهدی مرندی نخستین بازیکنانی بودند که از حضور در تیم ملی والیبال به دلیل مصدومیت انصراف دادند و در شبکه‌های اجتماعی خود از این انصراف پرده برداشتند. هنوز چند روز از شروع انصراف‌ها نگذشته بود که اعلام شد محمد موسوی و امیر غفور نیز قصدی برای حضور در تیم ملی ندارند و به این ترتیب یکی از بهترین مدافعان دنیا در سال‌های اخیر برای دومین بار طی دو سال گذشته از تیم ملی انصراف داد. موسوی دوسال پیش و قبل از قهرمانی جهان با یک مصاحبه تند و با ذکر دلایلی چون کمبود امکانات از تیم ملی کناره‌گیری کرد اما این بار در سکوت خبری دست به اقدامی مشابه زد که واکنش‌های بسیاری داشت. داستان درباره غفور اما متفاوت است. او سال گذشته توسط بهروز عطایی به تیم ملی دعوت شد اما این دعوت را رد کرد و در نامه‌ای از تیم ملی خداحافظی کرد و حتی اسمال پس از دعوت مجدد توسط پائز نیز چراغ سبزی برای حضور در تیم ملی نشان نداد و در سکوت علنا پایان کارش در عرصه ملی را به همگان اعلام کرد. البته این پایان بدشانسی‌های سرمربی تازه وارد نبود؛ چراکه برپدا سعادت که پس از حادثه

انتخاب دیر هنگام سرمربی

تیم ملی والیبال ایران ماه‌ها برای شناختن سرمربی خود منتظر و پلاتکلیف بود. تعللی که یقینا به این تیم ضربه بزرگی وارد کرد و پس از این وقفه طولانی نهایتا در اسفند ماه ۱۴۰۲ مائوریسیو پائز به عنوان سرمربی تیم ملی و جانشین بهروز عطایی انتخاب شد. انتخابی که البته حواشی کم نداشت. مخالفان این انتخاب او را بهترین گزینه برای هدایت تیم نمی‌دانستند و موافقان این انتخاب با بیان اینکه او دستیار رزنده بوده، قرار بر حمایت از او گذاشتند.

جدال جذاب دورتموند با شاگردان انریکه در نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان

امباپه با چهارگانه می‌رود؟

مسعود خاموشی خبرنگار

دومین دیدار دور رفت مرحله نیمه‌نهایی رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا امشب در ورزشگاه سیگنال ایدنپارک آلمان و بین دو تیم دورتموند و پاری سن ژرمن برگزار می‌شود. این سومین رویارویی دو تیم در رقابت‌های این فصل لیگ قهرمانان است، چراکه در مرحله گروهی نیز دو تیم در یک گروه قرار داشتند که بازی رفت در پاریس با برتری میزبان به پایان رسید اما دو تیم در مسابقه برگشت به تساوی یک-یک رسیدند. البته تیم فرانسوی خوش شانس بود که توانست گل مساوی را بزند تا به لطف تفاضل گل بهتر نسبت به میلان در بازی رورودرو با ۸ امتیاز و پس از دورتموند به عنوان

تیم دوم گروه راهی مرحله حذفی شود. در مرحله یک چهارم نهایی بیشتر پیش‌بینی‌ها حاکی از برتری بارسلونا و اتلتیکو مادرید بود اما دورتموند و پاری سن ژرمن توانستند در دیدارهای برگشت با ارائه نمایشی خوب، شکست در بازی رفت را جبران کرده و به جمع ۴ تیم پایانه راه پیدا کنند.

شرایط متفاوت دو تیم

دورتموند آخرین بار در فصل ۲۰۱۲-۲۰۱۳ و با هدایت یورگن کلوپ به این مرحله رسید و خلاص پس از ۱۱ سال دوباره این فرصت را پیدا کرده تا به فینال اروپا برسد. آنها در یک چهارم نهایی پس از شکست برابر اتلتیکو مادرید در اسپانیا، بازی برگشت در خانه را طوفانی پشت سر گذاشته و با برتری ۵ بر ۴ در مجموع، به نیمه‌نهایی رسید. البته شرایط این تیم پس از برد درخشان در اروپا چندان خوب پیش نرفته و در هیچ‌کدام از دو مسابقه‌ای

که در این مدت در لیگ داخلی برگزار کرده‌اند به برتری نرسیده‌اند. شاگردان ادین تزویج ابتدا در مصاف حساس برابر بایرلورکوزن، قهرمان این فصل بوندس لیگا در حالی‌که تا دقیقه ۹۷ با یک گل پیش بودند در ۲-۳ نهایت بازی را با تساوی یکی-یک به پایان رسانده تا دو امتیاز مهم را در مسیر کسب سهمیه اروپا از دست بدهند. زردپوشان در ابتدای این هفته هم برابر لایپزیگ شکست سنگین ۴ بر یک را تجربه کردند تا با شرایطی نه چندان مساعد برای دیدار امشب آماده شوند. بازگشت قرضی جیدون سانچو به این تیم باعث شده تا این وینگر انگلیسی به روزهای اوجش نزدیک شود اما او هم نتوانست مانع از این شکست سنگین شود. حالا این تیم در فاصله تنها سه هفته مانده به پایان رقابت‌های بوندس لیگا با ۵ امتیاز کمتر از لایپزیگ رده چهارمی در رتبه پنجم قرار دارد و البته با توجه به اینکه در فصل آینده آلمان‌ها احتمالا ۵ سهمیه

دو بازی حساس امشب تا حدودی روشن شود. بازی استقلال مقابل تراکتور را چطور می‌بینید؟

این بازی بسیار حساس است و من هم قبول دارم تیم باید خیلی باهوش بازی کند. معمولا از لحاظ حضور هواداران یک جو وحشتناک در ورزشگاه تبریز به وجود می‌آید که بازیکنان استقلال باید بدون ترس و دلهره به مصاف حریف خود بروند. البته استقلال و بازیکنان این تیم عادت دارند جلوی تماشاگران فراوان به میدان بروند. این تیم همیشه تماشاگر داشته و برای همه دیدارهای این تیم معمولا ورزشگاه پر می‌شود و اگر این دیدارها خارج از خانه باشد که قطعا ورزشگاه پر می‌شود. بنابراین استقلال باید بدون استرس و مثل یک قهرمان بازی کند تا بتواند نتیجه لازم را در تبریز به دست بیاورد.

چقدر فکر می‌کنید چهره قهرمان بعد از رقابت‌های هفته بیست و پنجم مشخص شود؟

در هر صورت استقلال و پرسپولیس دارند شانه به شانه هم حرکت می‌کنند و هر دو صد درصد امتیازات را در این بازی‌ها می‌خواهند و با تمام وجود به میدان می‌روند. در این بین لغزش تیم‌ها باعث می‌شود روحیه خود را برای ادامه لیگ از دست بدهند. فقط این اتفاق می‌تواند در ادامه لیگ باعث شود تا آنها از هم فاصله بگیرند اما تا آخر لیگ فکر می‌کنم این دو تیم شانه به شانه هم حرکت کنند.

واگذاری استقلال به بخش خصوصی تا چه اندازه می‌تواند واقعی باشد و چقدر می‌تواند توقعات هواداران این تیم را فراهم کند؟

با وجود این مسائل و مشکلاتی که در چند سال اخیر همواره استقلال و پرسپولیس با آن دست به گریبان بوده‌اند که می‌خوانم و می‌شنوم، هیچ چیز قابل پیش‌بینی نیست. بنابراین باید ببینیم در آینده چه اتفاقی می‌افتد و آیا بخش خصوصی و این شرکت‌ها می‌توانند مشکلات این دو تیم را حل کنند؟ فقط واگذاری مهم نیست چون می‌توانستند این تیم‌ها را به خیلی جاها واگذار کنند اما مهم حمایت کردن و پروسه واگذاری است که باید به بهترین شکل ممکن انجام شود. در هر صورت امیدوارم هلدینگ خلیج فارس بتواند حمایت خوبی از استقلال داشته باشد.

به مشکلات داوری برسیم. در زمان شما هم تکنولوژی کمک داور ویدئویی وجود نداشت اما این اندازه هم شاهد مشکلات و اشتباهات داوری نبودیم؟

بحث داوری مقداری حساس شده است، هرچند این اشتباهات برای همه تیم‌ها وجود دارد و امروز هم شاهد هستیم که اشتباهات داوری زیاد شده است. برای همین هم VAR را آوردند تا حق هیچ تیمی ضایع نشود اما متأسفانه نمی‌دانم در ایران چرا این همه طول کشیده تا این تکنولوژی را بیاورند درحالی‌که ما سرمایه‌ایش را داریم و هم اینکه در مدت زمان کمی می‌توانیم آن را آموزش داده و از آن استفاده کنیم و به سرعت کارهای زیربنایی و زیرساختی را پیش ببریم اما به نظر من کسی به آن صورت برای این مسائل دل نمی‌سوزاند. اگر شد که شد اگر هم نشد خیلی هم برایشان مهم نیست. حتی بیشتر کشورهای جهان سوم هم امروز از این تکنولوژی برخوردار هستند اما نمی‌دانم چقدر ایران از این امر عقب افتاده‌ایم.

تیرماه برگزار می‌شود و با معرفی تیم‌های صعودکننده به مرحله نهایی به پایان خواهد رسید. در پایان این مرحله رنکینگ فدراسیون جهانی به روز می‌شود و چهار تیم برتر از این طریق سهمیه المپیک را به دست می‌آورند. به این ترتیب لیگ ملت‌های ۲۰۲۴ تنها راه صعود والیبال ایران به المپیک است. در حال حاضر با کسب سهمیه مستقیم المپیک توسط فرانسه، لهستان، آمریکا، آلمان، برزیل، کانادا، آمریکا و ژاپن و البته اضافه کردن نام مصر به این لیست؛ چراکه یک نماینده باید از قاره آفریقا باشد، تنها چهار سهمیه باقی مانده است که چند تیم شانس بیشتری برای کسب آن دارند. آرژانتین، ایتالیا، اسلونی و البته صربستان که با توجه به رنک و امتیازش شانس بالایی برای حضور در المپیک دارد. در حال حاضر ایتالیا با ۳۴۲ امتیاز رتبه سوم را دارد، صربستان با ۲۵۳ امتیاز رتبه نهم و ایران با ۲۰۷ امتیاز در رتبه پانزدهم است و شاید رقابت اصلی برای المپیک شدن با صربستان باشد. البته این به معنی این نیست که تنها باید صربستان را ببریم، بلکه باید در حداقل ۹ مسابقه برنده از زمین خارج شویم. با این اوصاف نمی‌توان کار را تمام شده دانست و تیم‌هایی مانند ایران، هلند، ترکیه و کوبا می‌خواهند با ارائه نمایشی خوب و با امید به لغزش رقیب، خود را به پاریس برسانند. این دقیقا همان چیزی است که سرمربی ایران در نشست خبری خود گفت: «در ورزش کسی نمی‌تواند قول قطعی پیروزی دهد اما من قول دادم که با تمام توان برای راه‌یابی به المپیک تلاش کنم. آنچه شفاف است تلاش و کار در کنار هم است و اگر نشد حریف ما بهتر بوده است.»

فرهیختگان

ورزش

چهارشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۴۰۳

شماره ۴۱۲۷
WWW.FDN.IR
FARHIKHTEGANDAILY

۱۱